

Maksim Óssipov, un autor imprescindible de la literatura russa actual

Club Editor publica "El crit de l'ocell domèstic" amb traducció d'Arnau Barios | L'últim Premi Nobel de Literatura, Svetlana Aleksíevitx, és una de les màximes defensores d'un autor "que investiga les nafres més desesperades del dolor"

Maksim Óssipov Foto: Club Editor

"Vam néixer en una guerra, morirem en una altra." Aquesta fulminant frase lapidària és el primer que albiren els lectors, de primera mà, quan s'enfronten al volum que Maria Bohigas fa arribar a través del seu segell, Club Editor (<http://www.clubeditor.cat>), una editorial independent i atrevida que no renuncia a la seva marca identitària.

Ens trobem davant d'una autèntica fita indomable de la literatura russa, però també davant d'un document que investiga les ferides i les nafres més desesperades del dolor: *El crit de l'ocell domèstic*, de Maksim Óssipov (<http://clubeditor.cat/ca/llibre/el-crit-de-locell-domestic>).

Sota aquest títol aparentment fràgil, subtil i trencador alhora, s'amaga una de les joies recents de la nova literatura de l'altra banda del món, una literatura que va ser destacada per l'Acadèmia Sueca quan van distingir la bielorrussa Svetlana Aleksiévitx

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/96089/bielorussa/svetlana/aleksi/vitx/guanya/premi/nobel/literatura/2015>) en l'última convocatòria dels Premis Nobel.

Tant Óssipov com Aleksiévitx, cultivadors ambdós d'obres literàries ambicioses i diferenciades, així com també originals i diferents, s'erigeixen com indòcils testimonis d'una crua realitat que moltes vegades queda ocultada sota els mecanismes del poder. La traducció que ha fet Arnau Barios és simplement excepcional: acurada, sintètica, fonda? Té totes les característiques per esdevenir un clàssic actual, sobretot perquè el que transmet aquest llibre de relats és salvatgement colpidor i queda imprès a les retines.

Quan la literatura encara és capaç de sacsejar

A més d'escriptor, Óssipov és metge, un detall que no hauria de destacar més enllà del comentari usual que el connecta a altres autors russos imprescindibles com Antoni Txéhov o Mikhaïl Bulgàkov. Però, en el fons, aquest fet professional té molt a veure amb el tractament estilístic, i moral, d'aquest *El crit de l'ocell domèstic*.

I és que Óssipov és despietat, tendre i precís com només ho pot ser un cirurgià de l'ànima quan, a través d'aquests contes que ens proposa, indaga en les llagues obertes d'una Gran Mare Rússia absolutament devastada, amb uns éssers desvalguts, quasi abandonats a una inclemència fora mida. I, tot i això, sempre amb una esperança radical i inqüestionable. Una vegada més, la literatura serveix potser no per salvar vides, però sí per redimir-les de les seves passions més baixes.

Autobiogràfic, realista, sòrdid i humaníssim, l'autor d'aquest viatge increïble per les misèries de tot un continent devastat per la corrupció ens convida a una aventura que, sens dubte, farà estremir els lectors catalans, tal com Club Editor ja ha aconseguit fer amb altres títols seus. En efecte, ens trobem davant d'un dels plats forts de la temporada que tot just ara comença.

Un traductor inqüestionable

Forjat sota el mestratge d'un dels russòfils més importants del país, com és el professor Ricard San Vicente, que també va ser mestre d'altres experts talment Miquel Cabal o Marta Rebón, el traductor Arnau Barios ja destaca per una curta però intensa carrera de títols que demostren la seva immensa capacitat.

Per una banda, Barios ja havia treballat, al costat de Miquel Desclot, en alguns poemes de Mikhaïl Lérmontov per a l'antologia *Galopar a l'estepa com el vent* (<http://www.editorialalpha.cat/catalog/classics-de-tots-els-temps-nova-epoca/galopar-a-lestepa-com-el-vent-poemes-de-mikhail-lermontov-2/>), publicada a Editorial Alpha l'any 2014. Però allà on Barios ja va sonar com un nom inevitable fou amb la correcció que va dur a terme de la translació del volum *Els germans Karamàzov* (<http://www.clubeditor.cat/ca/llibre/els-germans-karamazov>) de Fiódor Dostoievski que havia fet l'editor i escriptor Joan Sales quan Club Editor va treure a la llum, també al 2014, una nova versió definitiva. La minuciositat de Barios, eficaç i inclement, va ser bàsica per portar aquest títol fonamental de la literatura universal al català.

Actualment, Barios està treballant en un projecte importantíssim, però que vol mantenir en secret, amb un dels clàssics russos més importants de la història de la poesia. I de ben segur que, quan acabi publicant-se, sens dubte ens tornarà a demostrar la seva incessant bona tasca. Caldrà que el seguim de ben a prop.

El crit de l'ocell domèstic, de Maksim Óssipov

Traducció d'Arnau Barlos
Club Editor
"El Club dels Novel·listes", 57
ISBN: 978-84-7329-196-5
Llengua original: rus
Pàgines : 224
Preu: 18 euros